

Tina can Pruners

Talamanca

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Mas Can Pruners, 08279 Talamanca
Emplaçament Pista forestal Rocafort-Talamanca. Creuem la riera i agafem primer camí a l'esquerra fins al mas

Coordenades:

Latitud: 41.72542
Longitud: 1.93598
UTM Est (X): 411502
UTM Nord (Y): 4619838

Classificació

Número de fitxa 08277-156
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 013A00002

Fitxes associades:

[Mas can Pruners](#)

Autoria de la fitxa Quim Serdà Manau
Data de registre de la fitxa: dc., 05/09/2007 - 02:00

Descripció

Es tracta d'una sola tina situada a uns 50 metres del mas i construïda al vessant de la muntanya, damunt una gran beta de roca. Presenta un parament format per carreus de pedra de diferents mides lligats amb morter. A la part superior s'hi localitza l'entrada a la tina (a nord), un petit amagatall, una petita finestra, a migdia, i dues petites finestres més a ponent. L'entrada és feta amb ambdós muntants verticals sobre els quals es recolza la llinda. Sobre els murs hi ha una filada de pedres més planeres que constitueix el voladís. La coberta està feta amb el mètode d'aproximació de filades tancant al capdamunt amb lloses planes. Es conserva a l'interior una fusta travessera. L'interior del dipòsit està recobert de rajoles de ceràmica envernissada lleugerament corbades. Hi ha una porteta metàl·lica a la part inferior de la tina que protegeix la caixa. Planta: circular Orientació: Nord Porta (alçada x amplada): 135 cm x 80 cm Diàmetre interior: 200 cm Alçada del dipòsit: 390 cm Gruix de les parets: 70 cm Rajoles: 39'5 cm x 39'5 cm Conservació de les parets: bé Conservació del sostre: bé Conservació de les rajoles: bé

Observacions:

Al catàleg de tines de l'Ajuntament de Talamanca no hi consta la de Can Pruners, fet pel qual no gaudeix de protecció.

Història

El recipient fonamental per a l'elaboració del vi al Bages a partir del segle XVII era la tina. A l'edat mitjana la verema era xafada en un recipient de fusta que es coneixia amb el nom de follador i el most s'abocava després en un cup de fusta on es fermentava. L'evolució va portar a la construcció de cups o tines de pedra. Eren rodones o quadrades, fetes amb pedra i morter de calç i impermeabilitzades amb cairons o grans rajoles envernissades de color rogenc. Les tines enmig de les vinyes són la mostra més viva del passat vitivinícola de la comarca del Bages. A principis del XVIII la vinya ja era molt important a la zona del pla. A partir d'aquest moment es va viure una extensió del conreu al Bages, fet que farà proliferar la construcció d'aquest tipus d'estructures de tipus rural. La dificultat de transportar la verema per camins de bast, és a dir, per camins on només passava un animal, i la mateixa escassetat d'animals, determinà la localització de les tines. Tenir la tina a casa era l'opció més lògica en els pobles del pla, on les distàncies eren petites i els camins més bons permetien transportar la verema fins a casa. La problemàtica es presentava en llocs com el terme de Talamanca, d'orografia accidentada, d'hàbitat dispers, i amb camins dolents i enfilats que feien la distància entre la vinya i la casa més llarga. Una opció davant d'això doncs, consistia a construir la tina a tocar del mas principal, mentre que l'altre opció fou construir la tina a la mateixa vinya, de manera que, quan es veremava el raïm, anava directe a la tina. Amb la fil·loxera i el progressiu abandonament del camp a principis del segle XX, aquestes tines entren en desús. BALLBÈ (1993:7)

Bibliografia

BALLBÈ, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

